

Двамата Ний сме дружке
Макъ и теменужка
Цъвнали в. полето
Прѣвъ златисто лѣто.
Любовъта ни
Носи свѣтло пастие
И на празникъ тя ни ками
Въ слънчеви страни.

/сама/ Свѣтлата младостъ
Има свой святъ езикъ

Флорико-----Шепне всѣки мигъ.

----.--- И срѣдъ сърдцата

Пали любовенъ жаръ.

Флорико-----Къ свѣщенъ олтаръ.

Двамата С.рози свѣжи

И нѣтъ коние

Любовъта дарява

И ни поздравява

О.чудни хими

Тръпнатъ тихо в. сладостъ
Като огнени звѣздици
Нашитъ сърдца./излизатъ./

